

Helhed. Det kan jo ikke nægtes, det er noget, vi vide alle sammen, at da denne Lov traadte i Kraft i 1898, vakte den mange Steder omkring hos vore Mejerier en ret stor Misfornøjelse. Den medførte jo for en stor Del af vore Andelsmejerier og Fællesmejerier en ret betydelig Udgift, og det er jo altid noget, som Folk ere mindre veltilfredse med, naar de gennem Lovgivningen blive tvungne til at ofre ret betydelige Midler i et eller andet Øjemed. Men selve Bestemmelserne, navnlig Bestemmelserne i § 6 om Opvarmning af Mælk og Kernemælk, vakte jo ogsaa ikke saa ganske ringe Misfornøjelse. Det blev fra flere Sider gjort gældende, at disse Bestemmelser skadede vort Smør, og navnlig i den første Tid, efter at Loven var traadt i Kraft, blev der anket over, at de formentlig vilde medføre et større Forbrug af Mælk til et Pund Smør. Disse Anker tror jeg, man tør sige, helt ere faldne bort nu, idet sikkert alle erkende, at der slet ikke er Tale om, at Pasteuriseringen af Mælken skader Smørret, tværtimod, jeg tror, de fleste eller alle erkende, at det modsatte er Tilfældet. Ligeledes tror jeg ogsaa, det gennem Forsøg er bevist, at der heller ikke er Tale om, at denne Opvarmning bevirker et større Forbrug af Mælk til et Pund Smør.

En anden Anke, der kom frem mod disse Bestemmelser i § 6, var, at de kun gjaldt for Andels- og Fællesmejerier, men at Herregaardsmejerier ikke faldt ind derunder. Denne Anke har holdt sig lige til nu, og jeg har derfor ment, at det vilde være rigtigt at tage Hensyn dertil. Det Forslag, jeg nu fremsætter, inddrager derfor ogsaa Herregaardsmejerier under disse Bestemmelser, dog kun med Hensyn til Opvarmning af Fløde, idet jeg mener, dette vil bidrage til at fæstne vort danske Smørs Renomme, saaledes at Forbrugerne kunne være sikre paa, at der ikke gennem Smørret bringes Smitte omkring. At lade Bestemmelserne gælde for alle Mejerier, vilde jo være ganske urigtigt. Efter Lovforslaget her gælde disse Bestemmelser kun for de Mejerier, der producere Smør til Eksport. At lade dem gælde for alle Mejerier gaar jo ikke an, idet der jo endnu omkring i Landet findes Smaafolk, Husmænd, mindre Gaardmænd, som paa Grund af deres Steders Beliggenhed ikke kunne komme ind i et Andelsmejeri eller faa solgt deres Mælk til et Fællesmejeri. At lade Bestemmelserne gælde for saadanne smaa Mejerier vilde være urigtigt,

det vilde jo være at paalægge dem en Byrde, som de ikke kunne bære.

Med Hensyn til selve Opvarmningen er der fremkommet et Andragende fra de samvirkende danske Mejeriforeninger og fra dansk Mejeristforening om, at Varmegraden maatte blive nedsat til 80 Gr. C. eller 64 Gr. R. I den nugældende Lov lyder Bestemmelsen herom paa, at Mælken skal opvarmes til 85 Gr. C. eller 68 Gr. R. Jeg har angaaende dette Spørgsmaal indhentet Erklæringer fra det veterinære Sundhedsraad saavel som fra Forstanderen for Forsøgslaboratoriets kemiske Afdeling, og fra begge Steder er det anbefalet at imødekomme det Andragende, der er indsendt fra de nævnte Foreninger. Jeg har dernæst ment at burde foreslaa, at de Bestemmelser, der gælde for Mælk og Kernemælk, der udleveres til Kreaturføde, ogsaa skulle gælde for Valle, idet det jo ikke alene er Hensigten at bekæmpe Tuberkulosen hos Kvæget, men ogsaa hos Svinet, og jeg tror, at dette vil kunne lade sig gøre uden store Ulemper for Mejerierne.

Jeg skal dernæst omtale et Par Bestemmelser i Forslaget, som ikke have været Genstand for Anke fra Befolkningens Side, og som jeg derfor har ment at burde optage uforandrede fra den gældende Lov. Det er først Bestemmelserne i § 1, hvorefter der er stillet et Beløb af 100,000 Kr. til Landbrugsministerens Raadighed til Tuberkulinprøver. Der kunde maaske have været nogen Grund til at nedsætte dette Beløb paa 100,000 Kr. Jeg skal i denne Henseende gøre opmærksom paa, at Antallet af Tuberkulinprøver er gaaet meget ned i de senere Aar. For en Del Aar siden var Antallet af Tuberkulinprøver oppe ved godt 80,000; i de senere Aar ere de, som sagt, gaaede betydeligt ned. Jeg skal tillade mig at nævne, at i 1899 var Antallet af Tuberkulinprøver 33,568, i 1900: 26,078 og i 1901: 18,818. Udgifterne til disse Prøver have i de sidste 3 Aar været følgende: i 1899—1900: 45,314 Kr., i 1900—1901: 33,846 Kr. og i 1901—02: 34,266 Kr. Det vil altsaa ses, at disse Prøver ere aftagne meget stærkt, og der har derfor været Spørgsmaal, om der ikke var Grund til at nedsætte dette Beløb af 100,000 Kr. til f. Eks. det halve. Naar jeg ikke har gjort dette, er det begrundet i, at man jo ikke kan være aldeles sikker paa, at der ikke atter kan fremkomme en Stigning i Tuberkulinprøverne, og paa den anden Side sker der jo ingen Skade ved, at Beløbet stilles til Raa-